

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 25Sd/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015200591
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nora Tomková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015200591.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, v konaní vedenom pred samosudkyňou Mgr. Norou Tomkovou, v právnej veci navrhovateľa: S. H., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom R., I. XXX/X, právne zastúpeného JUDr. Ivanom Hubkom, advokátom, so sídlom v U., Z. X/XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29 augusta č. 8-10, 813 65 Bratislava, o starobný dôchodok, takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. apríla 2015

potvrzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.04.2015 podľa § 65, § 274 a § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 09.03.2015 v sume 118,10 Eur mesačne.

Proti rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ včas opravný prostriedok, v ktorom namietal správnosť uvedeného rozhodnutia a najmä určenú sumu starobného dôchodku.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedla - k námietke navrhovateľa týkajúcej sa určenia sumy starobného dôchodku podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru a priamej aplikácii Dohovoru - podľa článku 154c Ústavy SR v znení účinnom od 01.07.2001 medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom. Dohovor bol Česko-slovenskou socialistickou republikou ratifikovaný 11.01.1990, len pokiaľ ide o časť III. a v Zbierke zákonov bol vyhlásený pod č. 416/1991 Zb.. Príslušné ustanovenia Dohovoru majú prednosť pred zákonom a sú priamo záväzné aj pre Sociálnu poisťovňu. Odporkyňa vo svojej rozhodovacej činnosti je povinná aplikovať Dohovor, a to priamo bez potreby osobitného zákona. Odporkyňa o takomto postupe poučil Najvyšší súd SR v rozsudkoch napr. 9So/131/2011 zo dňa 22.08.2012, 9So/165/2011 zo dňa 26.09.2012, 7So/11/2011 zo dňa 28.09.2011 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/11/2014 zo dňa 11.02.2015. Sumu starobného dôchodku navrhovateľa podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk pod č. R 55/2011 bolo vzhľadom na uvedené potrebné určiť v súlade s článkom 33 ods. 2 Dohovoru.

Odporkyňa stanovila výšku starobného dôchodku tak, že najskôr určila sumu starobného dôchodku za všetky doby poistenia, t. j. obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok. Následne určila sumu starobného dôchodku patriacu len za obdobie dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku, koeficientom, ktorý vyjadruje pomer medzi dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky a dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia vrátane služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok. Suma určená

za obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok bola potom krátená (znížená) o sumu, ktorá zodpovedá obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé kalendárne roky. Spôsob určenia sumy starobného dôchodku navrhovateľa a aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru je v súlade s rozhodnutím č. 55 Najvyššieho súdu SR uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov č. 5/2011 a tiež je v súlade s článkom 7 ods. 5 Ústavy SR, ako aj s článkom 154c Ústavy SR, z ktorého vyplýva, že medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom majú prednosť pred zákonmi. Ak by odporkyňa pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľa postupovala akýmkoľvek iným spôsobom, spôsobila by tak neprimerané zvýhodnenie navrhovateľa voči osobným poistencom.

K námietke právneho zástupcu navrhovateľa týkajúcej sa skutočnosti, že navrhovateľ do roku 2002 odvádzal poistné do Sociálnej poisťovne uviedla, že podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR č. SPOU-OSZ-39212-6/2014-Vz zo dňa 31.07.2014 bola navrhovateľovi na určenie sumy výsluhového dôchodku zhodnotená doba služobného pomeru od 01.10.1979 do 28.09.1981 - základná vojenská služba, od 01.02.1982 do 31.12.1999 - príslušník policajného zboru a od 01.01.2002 do 31.01.2003 - príslušník policajného zboru. Z uvedeného vyplýva, že pre priznanie výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená doba až do 31.01.2005.

K námietke navrhovateľa, ktorým opakovane poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave odporkyňa uviedla, že rozsudky krajských súdov sú individuálne právne akty, ktoré nie sú všeobecne záväzné a netýkajú sa prípadu navrhovateľa.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa aplikácie § 293az zákona o sociálnom poistení uviedla, že predmetné ustanovenie nie je možné aplikovať na nárok navrhovateľa na starobný dôchodok, nakoľko navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok a aj mu vznikol nárok na výplatu starobného dôchodku dňa 09.03.2015, t. j. dňom dovŕšenia 56 rokov veku a splnením podmienok nároku na starobný dôchodok. Ustanovenie § 293az zákona o sociálnom poistení sa týka dôchodkových dávok vyplácaných k 01.07.2005, o ktorých sa rozhoduje po 12.06.2008 a nárok vznikol pred 01.01.2006. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody odporkyňa žiadala, aby súd napadnuté rozhodnutie zo dňa 17.04.2015 potvrdil ako vecne správne, nakoľko nárok navrhovateľa bol posúdený správne, v súlade s príslušnými právnymi predpismi a v súlade s aplikačnou praxou Najvyššieho súdu SR.

Krajský súd v súlade s ust. § 250l - § 250s O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie, oboznámil sa s administratívnym spisom odporkyne, ako aj ostatným spisovým materiálom a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ žiadosťou spísanou dňa 10.03.2015 požiadal o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 09.03.2015.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z. z., nárok na starobný dôchodok vzniká získaním 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia a dosiahnutím dôchodkového veku.

Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do prvej a druhej pracovnej kategórie vrátane doby služby, zaradenie do prvej a druhej kategórie funkcií sa priznávajú do 31.12.2023. Dôchodkový vek navrhovateľ podľa § 65 ods. 2 a § 274 zákona o sociálnom poistení s použitím ust. § 174 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení dosiahol dovŕšením 56 rokov veku, t. j. dňa 09.03.2015.

Pretože navrhovateľ zároveň získal najmenej 25 rokov obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby, splnil podmienky nároku na starobný dôchodok v súlade s § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. K 09.03.2015 získal navrhovateľ 11 951 dní obdobia dôchodkového poistenia. Z uvedeného vyplýva, že získal 32 rokov a 271 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnil podmienky nároku na starobný dôchodok 09.03.2015.

Suma starobného dôchodku je určená podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobie dôchodkového poistenia (vrátane doby služby)

získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Priemerný osobný mzdový bod je 1,3634. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, k 09.03.2015, získal navrhovateľ 11 951 dní obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), čo na účely výpočtu starobného dôchodku je 32,725 rokov dôchodkového poistenia. Aktuálna dôchodková hodnota platná k 09.03.2015 je na rok 2015 - 10,6865 Eur.

Suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) do vzniku nároku na starobný dôchodok je 477,05737696 Eur mesačne. Je určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Pretože je navrhovateľ poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky - na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov mu bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa zníži podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je aj doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky. Táto doba sa určí ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktorej zhodnotená na určenie sumy starobného dôchodku. Suma starobného dôchodku 364,24935074 Eur mesačne zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky je určená ako súčin sumy starobného dôchodku 477,05737696 Eur mesačne a koeficientu 0,76353363 určeného ako podiel obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 25 rokov a úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré bolo zhodnotená na sumu starobného dôchodku 32,7425 rokov.

Suma starobného dôchodku 112,90 Eur mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) 477,05737696 Eur mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 364,24935074 Eur mesačne.

Suma starobného dôchodku podľa predpisov účinných do 31.12.2003 je určená z priemerného mesačného zárobku 60,55 Eur za roky 2009, 2008, 2005, 2013, 2007. Započítaná doba zamestnania je 30 rokov, na dobu zamestnania pred 18. rokom veku sa neprihliada. Starobný dôchodok je 60% priemerného mesačného zárobku, to znamená 36,33 Eur mesačne. K uvedenej sume patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákonov č. 639/2002 Z. z. na sumu 119,21593 Eur mesačne a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. na 126,3688858 Eur mesačne.

Suma starobného dôchodku 105,30740441 Eur mesačne je zodpovedajúca zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, je určená ako súčin sumy starobného dôchodku 126,3688858 Eur mesačne a koeficientu 0,83333 určeného ako podiel zamestnania, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 25 rokov, a úhrnu zamestnania (vrátane doby služby), ktoré bolo zhodnotená na sumu starobného dôchodku 30 rokov. Suma starobného dôchodku 21,10 Eur mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu (vrátane doby služby) 126,3688858 Eur mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu, v ktorom je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 105,30740441 Eur mesačne.

Suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) je 112,90 Eur mesačne a suma starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 a Dohovoru č. 128 je 21,10 Eur mesačne. Pretože suma starobného dôchodku určená podľa zákona o sociálnom poistení a Dohovoru č. 128 je vyššia, patrí navrhovateľovi starobný dôchodok v tejto sume. Suma starobného dôchodku sa ďalej podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zvyšuje odo dňa priznania dôchodku o 5,20 Eur mesačne podľa § 1 písm. a) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z. z. na sumu 118,10 Eur mesačne.

Zachovanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní vykonávaných v služobnom pomere do prvej a druhej kategórie funkcie je možné zabezpečiť len po zohľadnení doby služby, a počas nej dosiahnutých osobitných vymeriavacích základov, i keď už raz boli zhodnotené v inej dávke sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky, ktorou je v prípade navrhovateľa výsluhový dôchodok.

Preto odporkyňa správne stanovila výšku starobného dôchodku, tak, že najskôr určila sumu starobného dôchodku za všetky doby poistenia, t. j. obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok. Následne určila sumu starobného dôchodku patriacu len za obdobie dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku, koeficientom, ktorý vyjadruje pomer medzi dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, a dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia vrátane služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok. Suma určená za obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok bola potom krátená (znížená) o sumu, ktorá zodpovedá obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé kalendáre roky.

Spôsob určenia sumy starobného dôchodku navrhovateľa a aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru je v súlade s rozhodnutím č. 55 Najvyššieho súdu SR, rovnako je v súlade s článkom 7 ods. 5 Ústavy SR, ako aj s článkom 154c Ústavy SR.

Právny zástupca navrhovateľa v opravnom prostriedku, vo vyjadrení zo dňa 03.06.2015 k vyjadreniu odporkyne, vo vyjadrení zo dňa 25.02.2016 a vyjadrení, ktorého písomnú formu predložil aj na pojednávaní konanom dňa 21.04.2016 opakovane poukazoval na skutočnosť, že zo zákona č. 328/2002 Z. z. taxatívne nevyplýva, že výsluhový dôchodok je dávkou vyplácanou zo špeciálneho systému za dožitie konkrétne stanoveného veku života, t. j. za tú istú sociálnu udalosť podľa článku 19 Dohovoru, za ktorú je poskytovaný starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia. Rovnako namietal odporkyňou použitú aplikáciu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 9So/138/2011 zo dňa 22.08.2012 pre výpočet výšky starobného dôchodku, pre poistenca označeného starobný dôchodca poberajúci výsluhový dôchodok. Uvádza, že v žiadnom rozsudku najvyššieho súdu nie je takto určený prepočet výšky starobného dôchodku výsluhového dôchodku. Ani jeden rozsudok nehovorí o použití koeficientu, určenie jeho výšky a metodike výpočtu na krátenie starobného dôchodku výsluhovému dôchodcovi. Nakoľko vzhľadom na doterajšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v správnych rozhodnutiach a ich aplikáciu je možné konštatovať, podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa, že tieto sa navzájom javia ako protirečivé, nejasné, neriešia rozhodujúce inštitúty, vylučujú stav právnej istoty, pričom jednoznačne vyžadujú zjednotenie judikatúry. Dohovor je použitý len ako metóda výkladu práva, ktorý bol na jeho vykonanie použitý, avšak nemohol byť priamo aplikovaný, pretože jeho výkladom sa vyjadrujú názory bez zákonnej opory v príslušnom zákonnom právnom predpise po pristúpení k nemu. Z jednotlivých rozhodnutí najvyššieho súdu nevyplýva jednoznačnosť výkladu zásadných postulátov Dohovoru za určených podmienok v určenom rozsahu, či výsluhový dôchodok ako dávku, vyplácanú z osobitného resp. špeciálneho sociálneho systému policajtov, možno považovať za tú istú sociálnu udalosť.

Právny zástupca navrhovateľa požiadal súd podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a § 135 ods. 2 O.s.p. o prerušenie konania, v prípade ak súd nebude akceptovať predložený názor právneho zástupcu navrhovateľa v tomto konaní, aby konanie prerušil a požiadal Ústavný súd SR o výklad hmotnoprávných dispozičných ustanovení Dohovoru, konkrétne článku 33 ods. 1 a 2 Dohovoru č. 128, ako o prejudiciálnej otázke súvisiacej s rozhodnutím v tomto prípade:

1. či možno dispozíciu určenú Dohovorom za určených podmienok a v určenom rozsahu považovať za vykonateľnú a uplatniteľnú štátnym orgánom Sociálnou poisťovňou bez vydaného platného a účinného zákonného vnútroštátneho predpisu a samovoľne určiť podmienky, a rovnako určiť rozsah krátenia v prípade súbehu vyplácaných sociálnych dávok výsluhový a starobný dôchodok, a koľko sú najvýhodnejšie dávky,

2. či možno dispozíciu určenú Dohovorom považovať (výsluhový dôchodok) ako peňažnú dávku vyplácanú z osobitného, resp. špeciálneho sociálneho systému policajtov, za tú istú sociálnu udalosť určenú Dohovorom, a či je možné túto dávku krátiť, a či možno dispozíciu (za určených podmienok a v určenom rozsahu) považovať za vykonateľnú a uplatniteľnú štátnym orgánom Sociálnou poisťovňou bez vydaného platného a účinného zákonného vnútroštátneho predpisu a samovoľne určiť podmienky,

a rovnako určiť rozsah krátenia v prípade súbehu vyplácaných sociálnych dávok - výsluhového a starobného dôchodku.

Pokiaľ sa týka návrhu právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 109 ods. 2 O.s.p. a § 135 ods. 2 O.s.p., za účelom prerušenia konania a požiadanie Ústavného súdu SR o výklad hmotnoprávných dispozičných ustanovení Dohovoru, konkrétne článku 33 súd uvádza - krajský súd nemá legitímáciu na podanie návrhu na začatie konanie o súlade právnych predpisov podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Ak všeobecný súd (krajský súd) napriek tomu, že nie sú splnené predpoklady jeho aktívnej legitímácie na podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom SR o súlade právnych predpisov, podať návrh na takéto konanie, treba všeobecný súd považovať za zjavne neoprávnenú osobu na jeho podanie. Konajúci súd poznamenáva, že podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. by bol tento postup prípustný iba v prípade, ak by súd považoval všeobecný záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci za rozporný s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V konkrétnom prípade za takýto všeobecný záväzný právny predpis by sa mal považovať zákon o sociálnom poistení, v súvislosti s ktorým, súd nezastáva názor, že by bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Pokiaľ sa týka návrhu, aby všeobecný súd požiadal Ústavný súd SR o výklad uvedených práv označených v Dohovore ako o prejudiciálnej otázke súvisiacej s rozhodnutím v tomto prípade, súd konštatuje, že táto problematika bola doteraz riešená mnohými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR. V rozhodnutiach Najvyšší súd zdôraznil, že nielen správny orgán v ďalšej svojej rozhodovacej činnosti, ale aj prvostupňový správny súd pri súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je zaťažený povinnosťou zohľadniť právne názory vyslovené najvyšším súdom v jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti, a ktoré sú mu nepochybne známe, či už z iniciatívy účastníkov alebo ako z oficiality jeho činnosti, nakoľko tieto sú v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy SR, analogicky § 250j ods. 7 O.s.p. záväzné nielen pre jeho adresáta, t. j. pre správny orgán, ale aj pre konajúci krajský súd. K prelomeniu záväznosti právneho názoru už vysloveného najvyšším súdom doteraz nedošlo, argumentáciou, ktorá by takýto postup ústavno-konformným spôsobom odôvodňovala, t. j. mala by vychádzať najmä zo zásadnej zmeny právneho prostredia (legislatívne zásahy zákonodarcu akceptované v demokratickej spoločnosti, resp. judikatúrny zlom vyvolaný rozhodovacou činnosťou ústavného alebo medzinárodného súdneho orgánu). Opačným postupom by bola vyvolaná vada, ktorá by mala podstatný vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, lebo porušuje zásadu legitímneho očakávania účastníka. Z týchto dôvodov súd predmetný návrh právneho zástupcu navrhovateľa zamietol.

V uvedenej právnej veci suma starobného dôchodku navrhovateľa je určená podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke stanovísk pod č. R 55/2011, podľa ktorého sumu starobného dôchodku je potrebné určiť v súlade s článkom 33 ods. 2 Dohovoru (č. 128) uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb.. V prípade nároku na starobný dôchodok tak zo všeobecného systému, ako aj osobitného systému sociálneho zabezpečenia je možné v zmysle citovaného dohovoru starobný dôchodok zo všeobecného systému krátiť. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu 9So/72/2014 zo dňa 28.10.2015, pre tento súd z článku 33 ods. 2 Dohovoru vyplýva, že v prípade súbehu nároku na starobný dôchodok tak zo všeobecného, ako aj osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenie) je v zmysle Dohovoru starobný dôchodok zo všeobecného systému iba krátiť, a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku. Vzhľadom na uvedené nie je dôvodná ani námietka navrhovateľa, že starobný dôchodok i výsluhový dôchodok nie sú dávkami sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, ktorou je prežitie zákonom stanoveného dôchodkového veku. Je totiž zrejmé, že práve od okamihu dovŕšenia dôchodkového veku, teda prežitím stanoveného dôchodkového veku, nadobudol výsluhový dôchodok navrhovateľa charakter dávky v starobe, tak ako to má namysli ustanovenie článku 33 ods. 2 Dohovoru.

V predmetnej veci nebolo sporné, že dôchodkový vek navrhovateľ dovŕšil až za účinnosti zákona o sociálnom poistení. Z tohto dôvodu odporkyňa nepochybila, keď teoretickú výšku starobného dôchodku vymerala tak podľa predpisov účinných do 31.12.2003, ako aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a starobný dôchodok priznala v sume, odvodennej práve od výpočtu podľa zákona č. 461/2003 Z. z.. Súčet starobného dôchodku navrhovateľa, priznaného preskúmaným rozhodnutím odporkyne a jeho výsluhového dôchodku je vyšší, ako tzv. teoretická suma starobného dôchodku.

Zákon o sociálnom poistení neupravuje možnosť priznania starobného dôchodku, ak nie je splnená podmienka potrebnej doby poistenia. Z toho dôvodu tiež tento zákon skutočne neobsahuje pojmy „teoretická výška dôchodku“. Nárok policajtov na zhodnotenie aj doby trvania služobného pomeru policajta, na účely výsluhového dôchodku vyplýva len z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, ktorý výkladom záväzných právnych predpisov (nielen zákonom č. 461/2003 Z. z.) judikoval existenciu nároku na starobný dôchodok aj v prípadoch, ak policajtovi bol priznaný výsluhový dôchodok a nesplnil podmienku potrebnej doby poistenia v tzv. civilnom zamestnaní pre vznik nároku na starobný dôchodok. Najvyšší súd súčasne právne zdôvodnil aj možnosť krátenia sumy starobných dôchodkov vypočítanej s prihliadnutím na doby poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ako aj dôb zhodnotených pre nárok na výsluhový dôchodok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa otázkou nároku na starobný dôchodok v súbehu s nárokom na výsluhový dôchodok, ktorý bol priznaný podľa zákona č. 328/2002 Z. z., zaoberal vo viacerých rozhodnutiach a jeho judikatúra v tejto oblasti je rozsiahla a konštantná. Spôsob výpočtu starobného dôchodku navrhovateľa odporkyňou je v súlade s ustálenou súdnou praxou a rozsudkami Najvyššieho súdu SR vydaných v obdobných prípadoch, ak by odporkyňa pri výpočte starobného dôchodku postupovala akýmkoľvek iným spôsobom, spôsobila by tak neprimerané zvýhodnenie navrhovateľa voči ostatným poistencom. Z týchto dôvodov súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 17.04.2015 ako zákonné potvrdil v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p..

Odporkyňa v tomto konaní nemá nárok na náhradu trov a podľa výsledku konania navrhovateľovi právo na náhradu trov nevzniklo, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva) v súlade s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený podpisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom pečiatky a datované), tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým že,

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.